

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **M. Č.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2021, č. j. JMK 171095/2021,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Správní orgány uznaly žalobce vinným ze spáchání přestupku spočívajícího v porušení povinnosti řidiče věnovat se plně řízení vozidla a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích. V důsledku porušení této povinnosti došlo k dopravní nehodě. Žalobce namítá, že dopravní nehodu nezavinil a správní orgány postupovaly nesprávně při hodnocení důkazů.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Žalobce dne 17. 12. 2020 po půl třetí hodině odpoledne řídil nákladní vozidlo na dálnici D1 ve směru na Vyškov. Při jízdě v pravém pruhu částečně přejel do pravé odstavňové části dálnice, kde stálo porouchané vozidlo Peugeot Boxer. Vozidlo žalobce do něj narazilo.

3. Policie původně vůči žalobci zahájila úkony v trestním řízení pro podezření ze spáchání přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti. Při nehodě totiž došlo ke zranění řidiče vozidla Peugeot R. V. a jeho spolujezdce L. B. Následně však věc odevzdala Městskému úřadu Vyškov („městský úřad“) k projednání přestupku. Městský úřad poté rozhodnutím ze dne 11. 8. 2021, č. j. MV 37434/2021 OD/9 („rozhodnutí městského úřadu“), uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“). Žalobce při jízdě podle městského úřadu porušil povinnost věnovat se plně řízení vozidla a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích. Městský úřad uložil žalobci pokutu ve výši 2.500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení. Vycházel mimo jiné z úředních záznamů o podání vysvětlení žalobce, řidiče vozidla Peugeot, jeho spolujezdce, svědka Z. V. a kamerového záznamu dopravní kamery, která zaznamenala průběh nehody.
4. Žalobce uváděl, že se krátce před nehodou v daném místě začala tvořit kolona kamionů. Proto se tlačil se svým vozidlem k pravému okraji vozovky, aby utvořil záchrannou uličku. Pamatuje si, že před ním jel kamion, který na poslední chvíli objel dodávku stojící při pravém okraji vozovky za plnou čarou. Tato dodávka stála mírně našikmo, její levý bok byl těsně za plnou čarou v odstavné části dálnice. Žalobce se ji taky pokusil objet, ale nepodařilo se mu to. Dodávka nebyla označena, nebyl tam výstražný trojúhelník. Pravou přední stranou svého vozidla narazil do její zadní levé části. Jeho vozidlo se pak převrátilo na pravý bok a přeletělo přes svodidla.
5. R. V. (řidič vozidla Peugeot) vypovídal, že během jízdy na dálnici jel v pravém pruhu. Najednou uslyšel z převodovky pískavé zvuky, načež jeho vozidlo začalo přibrzďovat a cukat. Zastavil jej proto v odstavném pruhu, zapnul výstražná světla, vzal si do ruky reflexní vestu a mobil aby přivolal policii. Podíval se do zpětného zrcátka a viděl, že se na něj řítí kamion. Poté přišel náraz zezadu. Viděl kamion, jak je nalevo, narazil do nich z boku a potom jejich auto odhodil do svodidel.
6. Svědek V. uváděl, že jel v nákladním vozidle odtahové služby jako spolujezdec. Jeho vozidlo jelo v pravém jízdním pruhu. Před ním jel kamion. Řidič odtahové služby najel mírně doprava a v ten okamžik svědek viděl, jak z pravého pruhu vybočilo nákladní vozidlo jedoucí před kamionem a narazilo do stojící dodávky. Stojící dodávka byla červená a měla zapnutá výstražná světla. Následně popsal průběh dění po nehodě.
7. Městský úřad odkazuje také na kamerový záznam z kamery Ředitelství silnic a dálnic na mytné bráně. Ten zabírá prostor dálnice D1, včetně místa nehody. Konstatoval, že v čase záznamu 14:37:10.800 se v pravém jízdním pruhu objevuje červená dodávka, která následně v čase záznamu 14:37:22.400 přejíždí z pravého jízdního pruhu do ostavené části dálnice, kde zůstává stát. Ze záznamu je patrné, že vozidlo má zapnuto světelné výstražné znamení oranžové barvy. Kolem odstaveného vozidla je provoz plynulý, kolony vozidel se netvoří. V čase záznamu 14:38:22.957 se v pravém jízdním pruhu objevuje nákladní automobil žalobce, který pokračuje v jízdě v pravém jízdním pruhu v uvedeném směru. V čase záznamu 14:38:29.437 se toto vozidlo nachází v pravém jízdním pruhu a částečně zasahuje svou pravou částí do odstavné části dálnice. V uvedeném prostoru dálnice je plynulý provoz, tvorba kolon z videozáznamu není patrná. V čase záznamu 14:38:35.920 narazí vozidlo žalobce do odstaveného vozidla Peugeot. Z těchto okolností městský úřad dovodil, že se žalobce při jízdě plně nevěnoval řízení a v důsledku toho narazil do vozidla Peugeot.

8. Proti rozhodnutí městského úřadu se žalobce odvolal. Namítal, že městský úřad vycházel pouze z tvrzení policie. Bezduvodně podle žalobce odmítl jeho návrh na opětovný výslech svědků a ustanovení znalce. Ve výpovědích svědků existovaly rozpory. Nehodu podle něj způsobil řidič vozidla Peugeot, protože za sebe neumístil výstražný trojúhelník. Navíc své vozidlo odstavil na nepřehledném úseku dálnice, v místě dlouhé zatáčky. Ze záznamu, na který městský úřad odkazuje, nehoda nebyla dobře viditelná.
9. Žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 12. 2021, č. j. JMK 171095/2021 („rozhodnutí žalovaného“), odvolání žalobce zamítl a potvrdil rozhodnutí městského úřadu. Konstatoval, že podklady rozhodnutí jasně prokazují, že žalobce při jízdě dostatečně nesledoval situaci na silnici. Plně se nevěnoval řízení, v důsledku čehož narazil do vozidla Peugeot. Podle žalovaného byl stěžejním důkazem o vině žalobce kamerový záznam z kamery na mýtné bráně. Výpovědi řidiče vozidla Peugeot a jeho spolujezdce nebyly relevantní. Provedené dokazování dokládá spáchání přestupku. Provádění dalších důkazů by proto bylo nadbytečné.
10. Žalovaný nepřisvědčil skutkové verzi žalobce, že se snažil vytvořit záchrannou uličku, protože se v daném místě tvořila kolona. Tuto verzi popírá kamerový záznam, ze kterého je zřejmé, že provoz na dálnici byl plynulý. Žalobce byl jediný, kdo se svým vozidlem najížděl za pravý okraj pravého jízdního pruhu. Z kamerového záznamu ve spojení s údaji z tachografu je zřejmé, že se žalobce k odstavenému vozidlu přibližoval bez brzdění. Brzdit začal až bezprostředně před srážkou. Tyto okolnosti potvrzují závěr, že se nemohl řádně věnovat řízení.

III. Obsah žaloby

11. Žalobce namítá, že se žalovaný nevypořádal s navrženými důkazy. V důsledku toho dospěl k nesprávnému rozhodnutí. Viníkem dopravní nehody byl podle žalobce řidič vozidla Peugeot, který své vozidlo odstavil na nepřehledném místě v levotočivé zatáčce a neumístil za něj výstražný trojúhelník. Žalovaný neoprávněně postupoval podle § 98 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád („správní řád“) a jednal v režimu zkráceného přezkumného řízení. Důkazní návrhy žalobce nevzal v potaz. Žalovaný měl ve věci ustanovit znalce v souladu s § 56 správního řádu, vyslechnout řidiče vozidla Peugeot, který dříve změnil své výpovědi a provést důkaz kamerovým záznamem z kamery v protisměru, který potvrzuje, že žalobce brzdil již od mýtné brány. Žalovaný také přehlédl skutečnost, že se v místě začala tvořit kolona. To potvrdil i svědek V., podle kterého také řidič odtahové služby jel v odstavném pruhu. Žalovaný podle žalobce porušil svou povinnost objektivně prověřit důkazy svědčící ve prospěch i neprospěch obviněného.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

12. Žalovaný považuje své rozhodnutí za správné. Ke zjištěnému skutkovému stavu a důkazním návrhům žalobce se obsáhle vyjádřil v odůvodnění svého rozhodnutí, na které odkázal.
13. Na vyjádření žalovaného pak žalobce reagoval obsáhlou replikou, ve které zdůrazňuje, že do povinné výbavy automobilu patří i výstražný trojúhelník. Dále odkazuje na instrukce pro případ nouzového zastavení auta na sinici. Znovu zopakoval důvody, pro které považuje za viníka dopravní nehody řidiče vozidla Peugeot. A nakonec odkázal na základní zásady činnosti správních orgánů, právní pravidla týkající se shromažďování podkladů rozhodnutí a dokazování, které žalovaný podle něj porušil.

V. Jednání ve věci

14. Dne 7. 9. 2022 se ve věci konalo jednání. Žalobce se ho osobně zúčastnil. Žalovaný se omluvil. Souhlasil, aby proběhlo v jeho nepřítomnosti. Žalobce v úvodu odkázal na žalobu a odvolání. K důkazu navrhl nahrávku telefonátu se svědkem V. Chtěl tím doložit, že vozidlo, ve kterém svědek V. jel, vybočilo doprava. Krajský soud také dal žalobci možnost se vyjádřit k videozáznamu. Žalobce tvrdil, že již od mýtné brány začal zpomalovat. A podle svých slov viděl před sebou brzdit kamiony. Dodával, že kamion jedoucí přímo před ním zapnul směrová výstražná světla až při předjíždění odstaveného vozidla Peugeot. Sám žalobce od mýtné brány brzdil. Vysvětloval, že z kabiny řidiče situace vypadala jinak, než jak se jeví na kameře. Dodával, že kdyby nedával pozor, pak by nemohl např. vidět, který kamion jel před ním. Trval na tom, že řidič V. zastavil na nejméně vhodném místě.
15. Následně soud přistoupil k provedení důkazu nahrávkou se svědkem V. Z části, kterou chtěl žalobce provést k důkazu, plyne, že svědek V. viděl nehodu žalobce s vozidlem Peugeot, protože byl spolujezdcem vozidla odtahové služby. Uvedl také, že řidič vozidla odtahové služby zareagoval vybočením doprava za plnou čáru v reakci na tvořící se zácpu („začalo se to štosovat“), a proto právě svědek V. dobře viděl nehodu žalobce.
16. Krajský soud dal navíc žalobci možnost se vyjádřit k protokolu o ústním jednání, v jehož závěru žalobce svým podpisem stvrdil seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí a svoji vůli již žádné důkazy nenavrhovat. Žalobce tvrdil, že nevěděl, že již bude oprávněná úřední osoba rozhodovat. A dodával, že se pak ještě na městský úřad dvakrát dostavil a navrhoval, aby ho městský úřad vyslechl, což oprávněná úřední osoba zamítla.
17. Po skončení dokazování a závěrečném návrhu žalobce, podle něž na vině nebyl, soud odročil jednání za účelem vyhlášení rozsudku na 14. 9. 2022.

VI. Posouzení věci krajským soudem

18. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, „s. ř. s.“) v zákonné lhůtě (§ 72 odst. 1 s. ř. s.).
19. Žaloba *není důvodná*.
20. Podstata uplatněných žalobních námitek spočívá v tom, že se správní orgány podle žalobce nevypořádaly přezkoumatelně s jeho důkazními návrhy a porušily zásadu volného hodnocení důkazů. Tyto námitky však nejsou důvodné. Jak krajský soud žalobci vysvětloval při jednání, jeho úkolem je v tomto směru zkontrolovat postup správních orgánů a posoudit, zda správní spis obsahuje dostatečné podklady pro jejich závěry. Krajský soud nakonec dospěl k závěru, že tomu tak je.
21. Již na tomto místě by rád krajský soud objasnil (a níže to ještě zopakuje), že tu *jde o to, zda správní orgány prokázaly, že žalobce porušil povinnost věnovat se plně řízení vozidla a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích* ve smyslu § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Nejde o to, zda způsobil dopravní nehodu s vozidlem Peugeot.
22. Správní orgány mají obecnou povinnost postupovat tak, aby zjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Musí jej zjistit v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Co se týče důkazních možností za účelem splnění této povinnosti, správní orgány mohou podle § 51 odst. 1 správního řádu v řízení použít jakékoliv důkazní prostředky. Jen je musí získat a provést v souladu se zákonem. A tyto

prostředky musí být způsobilé přispět k objasnění skutkového stavu věci. Podle § 50 odst. 4 správního řádu pak správní orgán hodnotí důkazy zásadně podle volné úvahy. Přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

23. V řízeních vedených z moci úřední, mezi která patří i přestupkové řízení, mají správní orgány povinnost i bez návrhu zjišťovat všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch obviněného (§ 50 odst. 3 správního řádu). Při hodnocení důkazů z hlediska jejich závažnosti správní orgán určuje, jaký význam mají jednotlivé důkazy pro jeho rozhodnutí a zda je lze v dané situaci použít. Důkazy se hodnotí jak jednotlivě, tak v souhrnu.
24. Správní orgány v případě žalobce žádnou z výše uvedených povinností týkajících se dokazování neporušily. Žalobce totiž v průběhu celého správního řízení *opravdu žádný konkrétní důkazní návrh nevznosl*. Podle protokolu z ústního jednání konaného dne 12. 7. 2021 se seznámil se všemi podklady rozhodnutí a nenavrhoval doplnění provedených důkazů ani provedení nových důkazů. Žádné důkazní návrhy nevznosl ani později. Není tedy pravdou, jak namítal ve svém odvolání, že by žádal o ustanovení znalce, výslech svědků či navrhoval jakékoliv jiné důkazy.
25. Při jednání žalobce tvrdil, že se na městský úřad po ústním jednání ze dne 12. 7. 2021 dostavil ještě dvakrát. Jak ovšem plyne ze spisu, šlo o nahlížení do spisu, které časově následovalo po vydání rozhodnutí městského úřadu (ve dnech 18. 8. 2021 a 1. 9. 2021). V dané fázi proto žalobce již nemohl navrhovat důkazy, které by městský úřad mohl provést. O tuto možnost se připravil, pokud podepsal dne 12. 7. 2021 protokol, kde svůj úmysl žádné důkazy nenavrhovat svým podpisem stvrdil. Z toho důvodu nemohla být důvodná jeho (odvolací) námitka, že městský úřad neprovedl důkazy, které žalobce navrhoval.
26. Žalobce se také mylí, namítá-li, že žalovaný nezákonně postupoval podle § 98 správního řádu. Toto ustanovení upravuje tzv. *zkrácené přezkumné řízení*. Přezkumné řízení představuje zvláštní typ *dozorčího* opravného prostředku, jehož prostřednictvím správní orgány z moci úřední přezkoumávají zákonnost rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení. Žalovaný ale v tomto případě nevedl přezkumné řízení. Šlo o *řízení o odvolání*, tj. řízení o *řádném* opravném prostředku, který podal sám žalobce.
27. Žalobce chybně vidí v postupu žalovaného zkrácené přezkumné řízení zřejmě proto, že se v tomto typu řízení neprovádí dokazování. V případě odvolání podaného proti rozhodnutí o přestupku však obviněný může uplatňovat nové skutečnosti a navrhovat nové důkazy. Neplatí zde totiž tzv. koncentrační zásada, kterou jinak ve vztahu k odvolacímu řízení zakotvuje § 82 odst. 4 správního řádu. Pokud tedy obviněný z přestupku vznese v rámci svého odvolání nový důkazní návrh, odvolací orgán má povinnost se jím zabývat. Nemá ovšem povinnost jej v každém případě provést. Provést navrhované důkazy by měl, pouze pokud by to bylo nezbytné k řádnému zjištění skutkového stavu. Vyhovět důkazním návrhům naopak nemusí zejména v případě, že jsou nadbytečné nebo nerelevantní pro posouzení odpovědnosti za přestupek. Pokud odvolací orgán navržené důkazy neprovede, musí zdůvodnit proč. V tomto ohledu žalovanému nelze nic vyčítat. Žalobce totiž ani v rámci odvolání žádný důkazní návrh nevznosl. Toliko namítal neprovedení důkazů (které ale žádné řádně a včas nenavrhoval) městským úřadem.
28. Žalovaný se zároveň v odůvodnění svého rozhodnutí dostatečně vyjádřil k prováděným důkazům a vysvětlil, že stěžejním důkazem byl kamerový záznam z mýtné brány, nikoliv

výpovědi svědků. Proto nebylo rozhodné, pokud v nich existovaly dílčí rozpory, jak namítal žalobce. Svědky tedy nebylo nutné znovu vyslýchat v rámci přestupkového řízení.

29. Správními orgány provedené důkazy – zejména pak kamerový záznam, na který primárně odkazuje žalovaný – dostatečně prokazují vinu žalobce ze spáchání přestupku. Důležité je, že záznam zřetelně zachycuje způsob jízdy žalobce bezprostředně před nehodou. *Krajský soud plně rozumí tvrzení žalobce, že na kameře vypadá situace jinak, než jak ji vnímá řidič z vozidla.* Je však třeba poznamenat, že se žalobce se svým vozidlem již pár vteřin poté, co se objevil na videozáznamu, začíná „naklánět“ doprava, aniž by dopravní situace k tomu dávala zjevný důvod. A o dvě vteřiny později, v čase 14:38:29, už je opravdu svou pravou částí v odstavné části dálnice. Ze záznamu lze v tom momentu pozorovat i červenou dodávku s blikajícími výstražnými světly. *Kamion jedoucí před žalobcem v tom momentu žalobci ve výhledu nemohl bránit.* Je pravdou, že zapnul levý blinkr a zřejmě lehce vybočil. Nebylo to ovšem určitě na poslední chvíli, jak žalobce tvrdí. A následně *uplynulo zhruba šest sekund do nárazu, během kterých podle krajského soudu žalobce nemohl červenou dodávku nevidět.* Nabízí se proto jediné vysvětlení, proč k němu došlo. Vysvětlení, ke kterému dospěly i správní orgány – že se žalobce (minimálně po dobu oněch šesti zlomových sekund) před střetem s červenou dodávkou nevěnoval plně řízení vozidla a nesledoval situaci v provozu. A právě za to, že se nevěnoval plně řízení a nesledoval situaci, dostal správní trest.
30. Krajský soud musí v té souvislosti znovu zdůraznit, že podstata této věci totiž nespočívá v tom, kdo zavinil danou dopravní nehodu. Případně jakou mírou se na ní podíleli její účastníci. *Úkolem krajského soudu je toliko posoudit, zda správní orgány dostatečně prokázaly, že žalobce porušil svou povinnost věnovat se plně řízení vozidla a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích.* V tom možná žalobce nesprávně vnímá podstatu věci, protože jeho argumentace se ve své podstatě po celou dobu týkala otázky, kdo nehodu zavinil. O to zde ale nešlo. Okolnost, že došlo k dopravní nehodě, ovšem může být jednou z více skutkových zjištění, která vedou k závěru, že řidič porušil svou povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu.
31. V tomto případě tedy nemá žádnou relevanci skutečnost, že řidič vozidla Peugeot neumístil za své vozidlo výstražný trojúhelník. Ani to, zda skutečně stál na nepřehledném místě, jak ve svých podáních opakovaně upozorňuje žalobce. Již žalovaný ve svém rozhodnutí vysvětlil, že od momentu, ve kterém vozidlo Peugeot zastalo v odstavném pruhu, do momentu dopravní nehody uplynula zhruba jedna minuta. Žalobce sice při jednání tvrdil, že by za tuto dobu zvládl trojúhelník za auto umístit hned několikrát. Krajský soud je ovšem toho názoru, že reálnější bude názor žalovaného, podle kterého je vysoce nepravděpodobné, aby za takto krátký čas řidič vozidla zvládl trojúhelník za auto umístit. *Za rozhodné pak krajský soud považuje, že vozidlo Peugeot jednoznačně mělo rozsvícena výstražná světla.* A z kamerového záznamu je patrné, že během doby, po kterou stálo v odstavném pruhu, kolem něj bez problémů projelo několik vozidel. Včetně vozidel nákladních. Je tedy zřejmé, že toto vozidlo nijak neblokovalo jízdu v pravém jízdním pruhu dálnice. Ani nestálo na natolik nepřehledném úseku, že by ohrožovalo ostatní účastníky silničního provozu. Stálo tak, že vozidlům umožňovalo bezpečně kolem něj projet. Jedině žalobce to nezvládl.
32. Z videozáznamu pak ani není jednoznačně patrné, že by se v místě, kde došlo k nehodě, tvořily kolony, odůvodňující tvorbu záchranné uličky, jak se snažil tvrdit žalobce. Vozidla před červenou dodávkou se naopak stále plynule pohybují. Kolona se začala tvořit až

následkem nehody. Zároveň tento kamerový záznam ukazuje, že pouze vozidlo žalobce jelo těsně při pravém okraji pravého jízdního pruhu, aby pak dokonce během jízdy výrazně zasahovalo do odstavného pruhu. Jeho vysvětlení, že to bylo z důvodu snahy o vytvoření záchranné uličky, proto neodpovídá skutečné situaci na silnici. Ta si tvorbu záchranné uličky nežádala. Žalobce proto neoprávněně vyčítá správním orgánům, že přehlédly skutečnost, že se na daném úseku dálnice před nehodou začala tvořit kolona.

33. Na výše uvedené pak již nemohlo mít žádný právní dopad, zda, kdy a proč vozidlo odtahové služby, ve kterém jako spolujezdec jel svědek V., vybočilo doprava. Situace na dálnici totiž byla po nehodě úplně jiná (mj. se zde krátce poté začaly tvořit kolony) než v době, kdy daným úsekem projížděl žalobce.
34. A pro úplnost je třeba dodat, že případné ustanovení znalce by bylo pro posouzení přestupkové odpovědnosti žalobce zcela nadbytečné. To, že se žalobce dopustil přestupku, který mu správní orgány kladly za vinu, dostatečně dokládají podklady obsažené ve spisu. Ze způsobu, jakým došlo k dopravní nehodě a z toho, že žalobce nedokázal přesvědčivě vysvětlit, z jakého důvodu jel tak, že jeho vozidlo částečně zasahovalo do odstavného pruhu dálnice, lze bezpečně dovodit, že se nemohl plně věnovat řízení svého vozidla. Dopustil se proto přestupku, který mu správní orgány kladly za vinu. Jeho žalobní námitky nemohly závěry správních orgánů zpochybnit.

VI. Závěr a náklady řízení

35. Krajský soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 14. září 2022

Martin Kopa, v. r.
samosoudce